

زناوجه

خاستگاه پیروزی فهرست امید در تهران

مهراد کاویانی‌راد،

از زمان مشخص‌شدن نتیجه آرای دهمین انتخابات مجلس شورای اسلامی در شهر تهران تاکنون تفاسیر و برداشت‌های مختلفی توسط کارشناسان و کنشگران سیاسی ارائه شده است. اما ایراد اساسی وارد بر تحلیل‌های یادشده، توجه به عوامل و زمینه‌های نزدیک به زمان برگزاری انتخابات بود و کمتر بر فرهنگ سیاسی و بائیت کشش سیاسی و رفتار انتخاباتی ساکنان پایتخت تمرکز داشته‌اند.

کلیت فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی جدای از فرهنگ سیاسی دیگر حوزه‌های انتخابیه نیست بلکه بروز آن تابع تصور ژئوپلیتیک، الزامات و بایسته‌های محلی در قالب پایتخت‌نشینی آتیه‌است. در مقیاس کلان تحلیل و از منظر فرهنگی اساسی موقعیت جغرافیایی ایران بستر خاصی برای شکل‌آیند این تاریخ تدارک دیده که در کلیت خود به صورت ضعف آندیشه راهبردی و مطالبه کوتاه‌مدت‌ها در فرهنگ ملت ایران نمود یافته است. از سبوی دیگر شکاف تاریخی دولت - ملت بر فرهنگ سیاسی ایران، همواره دراندکن قدرت را در مظان اتهام بحد یا ناقص قرار داده است.

ازاین‌رو، به فرهنگ سیاسی ایرانی سرشتی ضدفرقتمدار بخشیده اما آن آتجا که تشکلهای و سازمان‌های همبست‌گر در قالب احزاب شکل نگرفته، امکان شکل‌گیری نداشته یا نتوانسته‌اند اعتماد جاذگتری شهروندان را جلب کنند، نمودهای سیاسی این فرهنگ در قالب رخدادهای سیاسی نمودور این‌پیش‌پایه‌یاب‌ی نمود یافته‌اند که آن هم عمدتا در حمایت از نقادان بوده است. دراین‌مان، فرهنگ سیاسی حاکم بر شهروندان تهرانی را نمی‌توان جدای از چین بسترهای جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی برسی و تبیین کرد.

دست‌کم با واژگونی دودمان قاجار و برآمدن خاندان پهلوی و شکل‌گیری نظام سیاسی یکپارچه در ایران، شهر تهران به بر امروز

تاکنون انباشت فراینده قدرت و زور نبوده است. طبی این مدت

همه راه‌ها به تهران ختم و این شهر گریزگاهی آید برده‌گونه‌ای

که امروزه تهران محل تلاقی مجوهرای اصلی ارتباطی کشور

است. بر نواحی و کانون‌های سیاسی کشور موقعیت نظارنی دارد،

بزرگ‌ترین کانون جمعیتی کشور است به‌گونه‌ای که اندک‌شمار

هستد وروستاهای در ایران باشند و در تهران یا پیرامون آن

مهاجر و ساکن نداشته باشند.

همه نواحی سیاسی فرهنگ ایرانی اگر نقش کلاترزی تهران در

حوزه سیاسی، آموزشی، مالی، نظامی و فرهنگی را پذیرفته‌اند.

طی یک سده اخیر همه تحولات سیاسی و فرهنگی فراکبر ملی

با مرکزیت تهران رخ داده‌اند. اساسا نوع نگرش شهروندان

تهرانی، ملی و ایران‌گرایانه است. در ادبیات جغرافیایی سیاسی

وزن ژئوپلیتیک ناظر بر قدرت و مرکزیت بازیگران سیاسی-جغرافیایی در مناسبات سیاسی و میزان تاثیرگذاری آنها بر رفتار

دیگر کنشگران در مقیاس قروملی، ملی و فراملی است. همین

جاذبه‌ها و قدرت‌آزمایی‌ها بوده که دست‌کم پس از انقلاب در

پیدایش و تشویش آفرینی جریان‌های سیاسی مختلف با مرکزیت

تهران نمود یافته است.

دراین‌میان، کلان مرکز و نشانیان قدرت مرکزی بیشتر احزاب

سیاسی در سده‌سال اخیر تهران بوده و از طریق این مرکزیت

شاخه‌ها یا شعبات خود را در دیگر شهرهای کشور گسترانده و

از رهگذار آن نامزدهای هم‌فکر یا نزدیک به خود را به مجلس

کشیل دارند.

از بعد رسانه‌ای نیز تقریبا همه خبرگزاری‌ها، نشریات، روزنامه‌ها

و مطبوعات مطرح و مؤثر کشور در پایتخت مستقر هستند که

دراین‌میان یا پرداختن به اخبارات تهران و مساحبه با آنها از

آنان چهره‌ای پرآوازه‌ای خلق می‌کنند به‌گونه‌ای که شهرت آنها

ملی است و تشکلهای مختلف از مراکز استان‌ها راه برای محاسبات

و طرح دیدگاه و تفسیر به امور محروم و مناسبت سیاسی و

فرهنگی و اقتصادی از آنها دعوت به عمل می‌آورند. گراف نیست

برای کسب اکثریت مجلس دهم رقابت تکنگاشتی خواهند

به‌مراتب از نمایندگان خود مرکز استان شاخته‌شده‌تر هستند.

دراین‌بین کم نیستند نمایندگان دیگر حوزه‌های انتخابیه کشور که

چسبدا از منظر عقلی و باحلی نیست به معظاران تهرانی خود

توانمندی بالترزی داشته باشند اما کمتر در کانون توجه اهالی

رسانه قرار داشته‌اند.

همین موضع رشک آنها را نیز تیراکنخته که گاه بحث خود را

برای نمایندگان در این شهر بیارماید که البته چندان فرای کامیابی

نیست نبوده است و به قول حافظ بعدا از این شهر رخت خود را

بیرون کشیده و به همان حوزه قبلی خود بازگشته‌اند.

از سبوی دیگر، فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی راند

کلان‌مهر تهران و حوزه انتخابیه‌ی شهروندان را به‌گونه‌ای است که

به عمدتا به فهرست‌های انتخاباتی متناصب با گرایش سیاسی

آنها یی می‌دهند و اساسا نامزدهای متناصب بخت اندکی برای

حضور در مجلس دارند مگر آنکه چهره رسانه‌ای مطرح و

نشان‌آمال (وری) آن هم در رسته‌های وزشی بی‌طرف‌داران در

مانند گسائی که امروز در شورای تهران حضور دارند و

از مزایای شهرت‌گرایی(شهرت‌سالاری) برخوردار هستند تا

دموکراسی، در انتخابات مجلس، خود انتخاباتی تهران شامل

شهر تهران، ری، اسلامشهر، شیرازیات و پردیس است که به

مرکزیت این شهر ۳۰ نفر نماینده دارد که تقریبا در بیش‌تر دوره‌ها

رئیس مجلس از نمایندگان مردم تهران بوده است.

احمد شیرزاد، فعال سیاسی اصلاح طلب و استاد دانشگاه می‌گوید: رئیس مجلس است، و توصیه می‌کند که علی لاریجانی و محمدرضا عارف ریشایش در مورد آن با هم توافق کنند. به گفته این نماینده مجلس ششم اگر در این توافق، دادوستد سیاسی امکان‌پذیر نباشد، بهتر است در یک جلسه غیرعلنی از منتخبان مردم رای استوزاج بگیرند و بداندت نمایل به سمت چه کسی بیشتر است و همان نفر کاندیدای ریاست مجلس شود. گفت‌ووی این تحلیلگر سیاسی و عضو سابق شورای مرکزی حزب مشارکت با «شرق» را می‌خوانید.

۴ **موقیبت نسبی اصلاح‌طلبان در انتخابات مجلس دهم و کارهای پنجم**، پس از فراز و فرودهای مختلف و برداشت‌های متفاوتی توسط کارشناسان و کنشگران سیاسی ارائه شده است. اما ایراد اساسی وارد بر تحلیل‌های یادشده، توجه به عوامل و زمینه‌های نزدیک به زمان برگزاری انتخابات بود و کمتر بر فرهنگ سیاسی و بائیت کشش سیاسی و رفتار انتخاباتی ساکنان پایتخت تمرکز داشته‌اند. کلیت فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی جدای از فرهنگ سیاسی دیگر حوزه‌های انتخابیه نیست بلکه بروز آن تابع تصور ژئوپلیتیک، الزامات و بایسته‌های محلی در قالب پایتخت‌نشینی آتیه‌است. در مقیاس کلان تحلیل و از منظر فرهنگی اساسی موقعیت جغرافیایی ایران بستر خاصی برای شکل‌آیند این تاریخ تدارک دیده که در کلیت خود به صورت ضعف آندیشه راهبردی و مطالبه کوتاه‌مدت‌ها در فرهنگ ملت ایران نمود یافته است. از سبوی دیگر شکاف تاریخی دولت - ملت بر فرهنگ سیاسی ایران، همواره دراندکن قدرت را در مظان اتهام بحد یا ناقص قرار داده است. ازاین‌رو، به فرهنگ سیاسی ایرانی سرشتی ضدفرقتمدار بخشیده اما آن آتجا که تشکلهای و سازمان‌های همبست‌گر در قالب احزاب شکل نگرفته، امکان شکل‌گیری نداشته یا نتوانسته‌اند اعتماد جاذگتری شهروندان را جلب کنند، نمودهای سیاسی این فرهنگ در قالب رخدادهای سیاسی نمودور این‌پیش‌پایه‌یاب‌ی نمود یافته‌اند که آن هم عمدتا در حمایت از نقادان بوده است. دراین‌مان، فرهنگ سیاسی حاکم بر شهروندان تهرانی را نمی‌توان جدای از چین بسترهای جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی برسی و تبیین کرد.

دست‌کم با واژگونی دودمان قاجار و برآمدن خاندان پهلوی و شکل‌گیری نظام سیاسی یکپارچه در ایران، شهر تهران به بر امروز

تاکنون انباشت فراینده قدرت و زور نبوده است. طبی این مدت

همه راه‌ها به تهران ختم و این شهر گریزگاهی آید برده‌گونه‌ای

که امروزه تهران محل تلاقی مجوهرای اصلی ارتباطی کشور

است. بر نواحی و کانون‌های سیاسی کشور موقعیت نظارنی دارد،

بزرگ‌ترین کانون جمعیتی کشور است به‌گونه‌ای که اندک‌شمار

هستد وروستاهای در ایران باشند و در تهران یا پیرامون آن

مهاجر و ساکن نداشته باشند.

همه نواحی سیاسی فرهنگ ایرانی اگر نقش کلاترزی تهران در

حوزه سیاسی، آموزشی، مالی، نظامی و فرهنگی را پذیرفته‌اند.

طی یک سده اخیر همه تحولات سیاسی و فرهنگی فراکبر ملی

با مرکزیت تهران رخ داده‌اند. اساسا نوع نگرش شهروندان

تهرانی، ملی و ایران‌گرایانه است. در ادبیات جغرافیایی سیاسی

وزن ژئوپلیتیک ناظر بر قدرت و مرکزیت بازیگران سیاسی-جغرافیایی در مناسبات سیاسی و میزان تاثیرگذاری آنها بر رفتار

دیگر کنشگران در مقیاس قروملی، ملی و فراملی است. همین

جاذبه‌ها و قدرت‌آزمایی‌ها بوده که دست‌کم پس از انقلاب در

پیدایش و تشویش آفرینی جریان‌های سیاسی مختلف با مرکزیت

تهران نمود یافته است.

دراین‌میان، کلان مرکز و نشانیان قدرت مرکزی بیشتر احزاب

سیاسی در سده‌سال اخیر تهران بوده و از طریق این مرکزیت

شاخه‌ها یا شعبات خود را در دیگر شهرهای کشور گسترانده و

از رهگذار آن نامزدهای هم‌فکر یا نزدیک به خود را به مجلس

کشیل دارند.

از بعد رسانه‌ای نیز تقریبا همه خبرگزاری‌ها، نشریات، روزنامه‌ها

و مطبوعات مطرح و مؤثر کشور در پایتخت مستقر هستند که

دراین‌میان یا پرداختن به اخبارات تهران و مساحبه با آنها از

آنان چهره‌ای پرآوازه‌ای خلق می‌کنند به‌گونه‌ای که شهرت آنها

ملی است و تشکلهای مختلف از مراکز استان‌ها راه برای محاسبات

و طرح دیدگاه و تفسیر به امور محروم و مناسبت سیاسی و

فرهنگی و اقتصادی از آنها دعوت به عمل می‌آورند. گراف نیست

برای کسب اکثریت مجلس دهم رقابت تکنگاشتی خواهند

به‌مراتب از نمایندگان خود مرکز استان شاخته‌شده‌تر هستند.

دراین‌بین کم نیستند نمایندگان دیگر حوزه‌های انتخابیه کشور که

چسبدا از منظر عقلی و باحلی نیست به معظاران تهرانی خود

توانمندی بالترزی داشته باشند اما کمتر در کانون توجه اهالی

رسانه قرار داشته‌اند.

همین موضع رشک آنها را نیز تیراکنخته که گاه بحث خود را

برای نمایندگان در این شهر بیارماید که البته چندان فرای کامیابی

نیست نبوده است و به قول حافظ بعدا از این شهر رخت خود را

بیرون کشیده و به همان حوزه قبلی خود بازگشته‌اند.

از سبوی دیگر، فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی راند

کلان‌مهر تهران و حوزه انتخابیه‌ی شهروندان را به‌گونه‌ای است که

به عمدتا به فهرست‌های انتخاباتی متناصب با گرایش سیاسی

آنها یی می‌دهند و اساسا نامزدهای متناصب بخت اندکی برای

حضور در مجلس دارند مگر آنکه چهره رسانه‌ای مطرح و

نشان‌آمال (وری) آن هم در رسته‌های وزشی بی‌طرف‌داران در

مانند گسائی که امروز در شورای تهران حضور دارند و

از مزایای شهرت‌گرایی(شهرت‌سالاری) برخوردار هستند تا

دموکراسی، در انتخابات مجلس، خود انتخاباتی تهران شامل

شهر تهران، ری، اسلامشهر، شیرازیات و پردیس است که به

مرکزیت این شهر ۳۰ نفر نماینده دارد که تقریبا در بیش‌تر دوره‌ها

رئیس مجلس از نمایندگان مردم تهران بوده است.

احمد شیرزاد، فعال سیاسی اصلاح طلب و استاد دانشگاه می‌گوید: رئیس مجلس است، و توصیه می‌کند که علی لاریجانی و محمدرضا عارف ریشایش در مورد آن با هم توافق کنند. به گفته این نماینده مجلس ششم اگر در این توافق، دادوستد سیاسی امکان‌پذیر نباشد، بهتر است در یک جلسه غیرعلنی از منتخبان مردم رای استوزاج بگیرند و بداندت نمایل به سمت چه کسی بیشتر است و همان نفر کاندیدای ریاست مجلس شود. گفت‌ووی این تحلیلگر سیاسی و عضو سابق شورای مرکزی حزب مشارکت با «شرق» را می‌خوانید.

۴ **موقیبت نسبی اصلاح‌طلبان در انتخابات مجلس دهم و کارهای پنجم**، پس از فراز و فرودهای مختلف و برداشت‌های متفاوتی توسط کارشناسان و کنشگران سیاسی ارائه شده است. اما ایراد اساسی وارد بر تحلیل‌های یادشده، توجه به عوامل و زمینه‌های نزدیک به زمان برگزاری انتخابات بود و کمتر بر فرهنگ سیاسی و بائیت کشش سیاسی و رفتار انتخاباتی ساکنان پایتخت تمرکز داشته‌اند. کلیت فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی جدای از فرهنگ سیاسی دیگر حوزه‌های انتخابیه نیست بلکه بروز آن تابع تصور ژئوپلیتیک، الزامات و بایسته‌های محلی در قالب پایتخت‌نشینی آتیه‌است. در مقیاس کلان تحلیل و از منظر فرهنگی اساسی موقعیت جغرافیایی ایران بستر خاصی برای شکل‌آیند این تاریخ تدارک دیده که در کلیت خود به صورت ضعف آندیشه راهبردی و مطالبه کوتاه‌مدت‌ها در فرهنگ ملت ایران نمود یافته است. از سبوی دیگر شکاف تاریخی دولت - ملت بر فرهنگ سیاسی ایران، همواره دراندکن قدرت را در مظان اتهام بحد یا ناقص قرار داده است. ازاین‌رو، به فرهنگ سیاسی ایرانی سرشتی ضدفرقتمدار بخشیده اما آن آتجا که تشکلهای و سازمان‌های همبست‌گر در قالب احزاب شکل نگرفته، امکان شکل‌گیری نداشته یا نتوانسته‌اند اعتماد جاذگتری شهروندان را جلب کنند، نمودهای سیاسی این فرهنگ در قالب رخدادهای سیاسی نمودور این‌پیش‌پایه‌یاب‌ی نمود یافته‌اند که آن هم عمدتا در حمایت از نقادان بوده است. دراین‌مان، فرهنگ سیاسی حاکم بر شهروندان تهرانی را نمی‌توان جدای از چین بسترهای جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی برسی و تبیین کرد.

دست‌کم با واژگونی دودمان قاجار و برآمدن خاندان پهلوی و شکل‌گیری نظام سیاسی یکپارچه در ایران، شهر تهران به بر امروز

تاکنون انباشت فراینده قدرت و زور نبوده است. طبی این مدت

همه راه‌ها به تهران ختم و این شهر گریزگاهی آید برده‌گونه‌ای

که امروزه تهران محل تلاقی مجوهرای اصلی ارتباطی کشور

است. بر نواحی و کانون‌های سیاسی کشور موقعیت نظارنی دارد،

بزرگ‌ترین کانون جمعیتی کشور است به‌گونه‌ای که اندک‌شمار

هستد وروستاهای در ایران باشند و در تهران یا پیرامون آن

مهاجر و ساکن نداشته باشند.

همه نواحی سیاسی فرهنگ ایرانی اگر نقش کلاترزی تهران در

حوزه سیاسی، آموزشی، مالی، نظامی و فرهنگی را پذیرفته‌اند.

طی یک سده اخیر همه تحولات سیاسی و فرهنگی فراکبر ملی

با مرکزیت تهران رخ داده‌اند. اساسا نوع نگرش شهروندان

تهرانی، ملی و ایران‌گرایانه است. در ادبیات جغرافیایی سیاسی

وزن ژئوپلیتیک ناظر بر قدرت و مرکزیت بازیگران سیاسی-جغرافیایی در مناسبات سیاسی و میزان تاثیرگذاری آنها بر رفتار

دیگر کنشگران در مقیاس قروملی، ملی و فراملی است. همین

جاذبه‌ها و قدرت‌آزمایی‌ها بوده که دست‌کم پس از انقلاب در

پیدایش و تشویش آفرینی جریان‌های سیاسی مختلف با مرکزیت

تهران نمود یافته است.

دراین‌میان، کلان مرکز و نشانیان قدرت مرکزی بیشتر احزاب

سیاسی در سده‌سال اخیر تهران بوده و از طریق این مرکزیت

شاخه‌ها یا شعبات خود را در دیگر شهرهای کشور گسترانده و

از رهگذار آن نامزدهای هم‌فکر یا نزدیک به خود را به مجلس

کشیل دارند.

از بعد رسانه‌ای نیز تقریبا همه خبرگزاری‌ها، نشریات، روزنامه‌ها

و مطبوعات مطرح و مؤثر کشور در پایتخت مستقر هستند که

دراین‌میان یا پرداختن به اخبارات تهران و مساحبه با آنها از

آنان چهره‌ای پرآوازه‌ای خلق می‌کنند به‌گونه‌ای که شهرت آنها

ملی است و تشکلهای مختلف از مراکز استان‌ها راه برای محاسبات

و طرح دیدگاه و تفسیر به امور محروم و مناسبت سیاسی و

فرهنگی و اقتصادی از آنها دعوت به عمل می‌آورند. گراف نیست

برای کسب اکثریت مجلس دهم رقابت تکنگاشتی خواهند

به‌مراتب از نمایندگان خود مرکز استان شاخته‌شده‌تر هستند.

دراین‌بین کم نیستند نمایندگان دیگر حوزه‌های انتخابیه کشور که

چسبدا از منظر عقلی و باحلی نیست به معظاران تهرانی خود

توانمندی بالترزی داشته باشند اما کمتر در کانون توجه اهالی

رسانه قرار داشته‌اند.

همین موضع رشک آنها را نیز تیراکنخته که گاه بحث خود را

برای نمایندگان در این شهر بیارماید که البته چندان فرای کامیابی

نیست نبوده است و به قول حافظ بعدا از این شهر رخت خود را

بیرون کشیده و به همان حوزه قبلی خود بازگشته‌اند.

از سبوی دیگر، فرهنگ سیاسی شهروندان تهرانی راند

کلان‌مهر تهران و حوزه انتخابیه‌ی شهروندان را به‌گونه‌ای است که

به عمدتا به فهرست‌های انتخاباتی متناصب با گرایش سیاسی

آنها یی می‌دهند و اساسا نامزدهای متناصب بخت اندکی برای

حضور در مجلس دارند مگر آنکه چهره رسانه‌ای مطرح و

نشان‌آمال (وری) آن هم در رسته‌های وزشی بی‌طرف‌داران در

مانند گسائی که امروز در شورای تهران حضور دارند و

از مزایای شهرت‌گرایی(شهرت‌سالاری) برخوردار هستند تا

دموکراسی، در انتخابات مجلس، خود انتخاباتی تهران شامل

شهر تهران، ری، اسلامشهر، شیرازیات و پردیس است که به

مرکزیت این شهر ۳۰ نفر نماینده دارد که تقریبا در بیش‌تر دوره‌ها

رئیس مجلس از نمایندگان مردم تهران بوده است.

تندروها سعی می‌کنند میان عارف ولاریجانی شکاف ایجاد کنند

بدنه اجتماعی اصلاحات به داد این جریان رسید

مریم کاویانی

محتوای پیام موردتوجه قرار گرفت. حرف اصلاح طلبان در این حوزه ضعف دارد و بیشتر با هزینه‌های هنگفت و چاپ پوسترهای تبلیغاتی پیام خود را منتقل کرده که اتفاقا در ایام انتخابات هم این فضا دل هواداران اصلاحات را خالی کرد و به نظر می‌رسید که فضا را آنها در اختیار گرفتند.

۴ **ویکرد اصلاح طلبان در مجلس هفتم، هشتم و نهم در مقایسه با مجلس دهم چه تغییراتی داشته و آیا این تغییرات استراتژیک است یا موردی؟**
آیا این تغییرات بزرای پایگاه

اجتماعی این جریان از سبوی ترویس‌ها مفهوم سازی شده است؟

در انتخابات مجلس هفتم، اصلاح طلبان در وضعیت خوبی بودند اما نزدیک به دوهزار ۵۰۰ نفر از فعالان اصلاح طلب از این انتخابات بازماندند و اعتراضات به رد صلاحیت‌ها به جایی نرسید.

در مجلس هشتم هم براساس روالی که در مجلس هفتم طی شده، تعداد زیادی از اصلاح طلبان رد صلاحیت شدند. این که در عصره تقریبا در زمان اول جلوله دولت احمدی نژاد و همزمان با دولت

ایفای نقش کردند. این انتخابات نشان داد که روش‌های سنتی کار نایبند و به‌خواهند با هم رقابت کنند. در تهران بیش از ۲۰ گروه اصلاح طلبی حاضر هستند اما همه این گروه‌ها در دوره فهرست نهایی به وحدت رسیدند و این خود یکی از عوامل پیروزی بود. در توضیح عامل دوم یا اساسا به اینکه ضعف‌های بسیاری برای پی‌رسانی و تبلیغ وجود داشته و دارد، باید به این نکته تکیه کرد

که بزرگ دلیل اصلاح طلبان در این دوره با جامعه به دلیل تشنگی جامعه بود و ابتکاراتی که در صحنه اجتماعی از سبوی نیروهای هوادار

است که با یکدیگر کنار آمدند و به وحدت رسیدند. سناریوی معکوس این وضعیت می‌توانست این باشد که دستان با هم کار نایبند و به‌خواهند با هم رقابت کنند. در تهران بیش از ۲۰ گروه اصلاح طلبی حاضر هستند اما همه این گروه‌ها در دوره فهرست نهایی به وحدت رسیدند و این خود یکی از عوامل پیروزی بود. در توضیح عامل دوم یا اساسا به اینکه ضعف‌های بسیاری برای پی‌رسانی و تبلیغ وجود داشته و دارد، باید به این نکته تکیه کرد

که بزرگ دلیل اصلاح طلبان در این دوره با جامعه به دلیل تشنگی جامعه بود و ابتکاراتی که در صحنه اجتماعی از سبوی نیروهای هوادار

است که با یکدیگر کنار آمدند و به وحدت رسیدند. سناریوی معکوس این وضعیت می‌توانست این باشد که دستان با هم کار نایبند و به‌خواهند با هم رقابت کنند. در تهران بیش از ۲۰ گروه اصلاح طلبی حاضر هستند اما همه این گروه‌ها در دوره فهرست نهایی به وحدت رسیدند و این خود یکی از عوامل پیروزی بود. در توضیح عامل دوم یا اساسا به اینکه ضعف‌های بسیاری برای پی‌رسانی و تبلیغ وجود داشته و دارد، باید به این نکته تکیه کرد

که بزرگ دلیل اصلاح طلبان در این دوره با جامعه به دلیل تشنگی جامعه بود و ابتکاراتی که در صحنه اجتماعی از سبوی نیروهای هوادار

است که با یکدیگر کنار آمدند و به وحدت رسیدند. سناریوی معکوس این وضعیت می‌توانست این باشد که دستان با هم کار نایبند و به‌خواهند با هم رقابت کنند. در تهران بیش از ۲۰ گروه اصلاح طلبی حاضر هستند اما همه این گروه‌ها در دوره فهرست نهایی به وحدت رسیدند و این خود یکی از عوامل پیروزی بود. در توضیح عامل دوم یا اساسا به اینکه ضعف‌های بسیاری برای پی‌رسانی و تبلیغ وجود داشته و دارد، باید به این نکته تکیه کرد

که بزرگ دلیل اصلاح طلبان در این دوره با جامعه به دلیل تشنگی جامعه بود و ابتکاراتی که در صحنه اجتماعی از سبوی نیروهای هوادار

است که با یکدیگر کنار آمدند و به وحدت رسیدند. سناریوی معکوس این وضعیت می‌توانست این باشد که دستان با هم کار نایبند و به‌خواهند با هم رقابت کنند. در تهران بیش از ۲۰ گروه اصلاح طلبی حاضر هستند اما همه این گروه‌ها در دوره فهرست نهایی به وحدت رسیدند و این خود یکی از عوامل پیروزی بود. در توضیح عامل دوم یا اساسا به اینکه ضعف‌های بسیاری برای پی‌رسانی و تبلیغ وجود داشته و دارد، باید به این نکته تکیه